

De burgemeester van Vogelenzang

De burgemeester van Vogelenzang,
die heeft een kuiltje in zijn Wang,
daar woont een roze torretje,
dat heet Jan Piepeknorretje.
En als de burgemeester fluit,
dan komt hij gauw zijn kuiltje uit,
neemt heel beleefd zijn petje af
en huppelt in gestrekte draf
een eindje naar beneden.

Daar gaat hij heel tevreden
een ander heel klein kuiltje in:
dat is het kuiltje in de kin
van onze burgemeester.
Er woont een kleine zeester,
die heeft aldoor de slappe lach,
die giechelt maar, de hele dag,
ook met Jan Piepeknorretje,
het kleine roze torretje.

Alleen op zondag zijn ze stil,
omdat de dominee dat wil.
Dan wandelen ze heel bedaard
gearmd door burgemeesters baard.